

סמל אברהם נחמיה
2067709
בן רחל ודוד
נולד בשנת תשי"א 1951
התגייס לצה"ל בפברואר 1969
שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)
נפל ב- כ' ניסן תשל"ד 12.4.1974
בעת מילוי תפקידו.

אברהם, נחמיה

נחמיה, בן רחל ודוד, נולד בשנת תשי"א (1951) בהודו ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תשי"ד (1954). תחילה התיישבה המשפחה במושב עלמה שבגליל ובשנת 1965 עקרה המשפחה והשתקעה במושב גבעת-כח. נחמיה החל את לימודיו בבית-הספר היסודי במושב עלמה ואחרי כן למד בבית-הספר היסודי בגבעת-כח. הוא המשיך ולמד בבית-הספר התיכון-החקלאי בכפר-בתיא ועמד בהצלחה בבחינות הבגרות. נחמיה שילב עבודה

במשק החקלאי של משפחתו בלימודים בבית-הספר התיכון. הוא סייע למשפחתו ונשא בעול הטיפול והדאגה למשק שנהלה במושב גבעת-כח. הוא היה בן מסור ונאמן למשפחתו ודאג לפרנסתה והיה אח נאמן ואוהב לאחיו ואחיותיו. הכל הכירוהו כאדם טוב-לב שהיה מוכן תמיד לעזור ולסייע לזולת.

נחמיה גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1969 והוצב לחטיבת חיל-הרגלים "גולני". אחרי הטירונות סיים בהצלחה קורס מפקדי כיתות וכן השתלם בקורס למש"קי מקלעים כבדים ובקורס ללוחמה נגד גזים. נחמיה היה מפקד נמרץ, מסור לחייליו ומקובל על מפקדיו. הוא ופקדיו מלאו בדייקנות ובשלמות את כל המשימות שהוטלו עליהם.

במחצית פברואר 1972 שוחרר נחמיה מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל הרגלים. ביחידה זו נקרא לתקופות של שירות מילואים ועמה לחם בקרבות מלחמת יום הכיפורים, אותם עבר ללא-פגע. ביום כ' בניסן תשל"ד (12.4.1974), בהיותו בשירות מילואים פעיל, נפל בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו הורים, חמישה אחים ושתי אחיות. נפילתו נטלה מעם המשפחה את משענתה ומקור כוחה, את האדם שבזכותו התמלא הבית אור.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "על אף התקופה הקצרה בה שרת ביחידתנו, נודע לנו כי הצליח לתרום רבות לפלוגתנו. נחמיה היה עליז ומלא שמחת חיים, ובתכונות אלה כבש את לב כולם, חיילים ומפקדים כאחד".

"אין מדינה נגה לצד ממשל של כסף" / ויזמן

ממשל הכסף / נגה אחרת

... והארץ גשט. צין שיה אומה.
לצמצא לאטה.
אל בקולג צנים.
ואומה לצמוד - דיוצג לב אך נושה.
לדבר אה הנס
האחד אין שני ...

היא נשכס גטון. היא גדום לתול ספר וצמחה,
טרם-יום, צוטה חז ואיתה.
-- אס מנגב יפאו
נצרי וצרה
ואט אט יצצו הם אל מול האומה
לוקשי מול וחזור, ונקפי עצניים
בנטיה עלו הם
תולד והחור.

לא התלכו ביצב, לא מוחו צוד במים
אז לצדקור יום - הפרד ואלו 17-האר.

ציינים צב בני דל. נזרים מחבוצ, ונוטים טללי
לצורים צבניים - - - צים הלפים יגשו,
וצמחו בני נצ.
ואין אור אם חיים הם או יחיים.

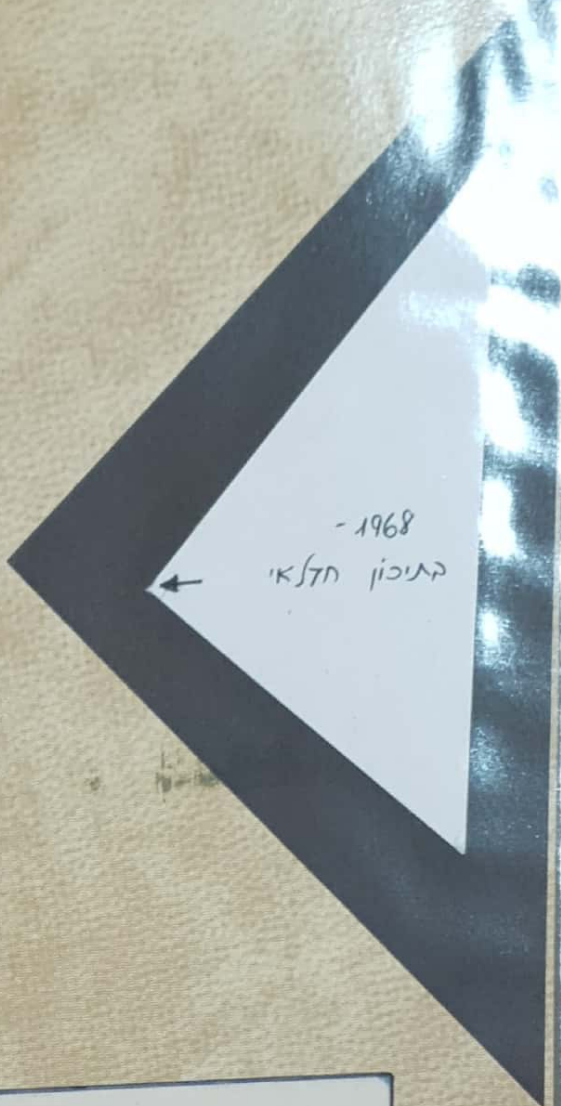
אז גשאל האומה, שטינה גתע וקסם,
ואמרה: מי אלה? והלנים, שדטים, יצני לה:
אנחנו ממש הכסף, שלציו ניהנה לב מדינות היפודים.
כד יאמרו, ונפלו לנפלה צטפי צל. ונשאר יסוכר המלפיר ילראל ...

חוקר!

לכינו של "פיקר אחרים" - אברהם נחמיה

נואב: 1.12.1951
לב: 12.4.1974

נהאחור: אט אקרגם

- 1968
קמיון חדשאי

→ טיול קמיון

3/6/96

צהרים לרצות מאור עק.

אמי יק'י למו'ה

צברנו מומן הרבה שנים ללא כח
והתלה מיל'ם אלו.

אמי של' אין האפשרות לתואר את
דצמ' אלה' אלה' אלה',
הפסח אלה' שנה נוסו'ה ה'ה לשת
המילטוים ה'ה' הצפון, המילטוים אדם
לא לשר.

ה'ם מקר תצ'ר אצלו ה'ם הכפר יב'ה
אמר והתורה יב'ה שיתק' צ' אב'ו ו'לה',
ה'תם אלה'ם קב'ה'ם אלה'ים.

יב'ה" לה" את ב'ן 3-1-6 אלו וצבר ה'ו
אח'ים עק ה'ב'ו'ן ח'ים לשת'ה אלה' ו'ת'ם
אלה'ם ה'צ'ים אלה' אלה' תמן ל'יקה אלה'ם
להם את ה'ת'ה לשת'ה.

אנ' ה'ת' מצפה ע'לי'ה ה'ת'ם אלה' ה'ק'ר
ה'ת'ה'ת' ה'ת'ה'ם ה'ת'ר ל' ח'לה' ל'ת'ק, צ'ת'ק
ל'ת'ת'ק אלה' י'ת'ה' ה'ת'ה' ה'ת'ה'.

ה'ת'ם ה'ת'ת' ה'ת'ת'ם אלה'ם ל'ת'ת' ח'לה'
ו'ת'ת'ת' אלה'ם אלה'ם ה'ת'ת'ת' ל'ת'ת'ת'
מומ' ה'ת'ת'ת' ה'ת'ת'ת' ח'לה' ה'ת'ת'ת'
ל'ת'ת'ת' ח'לה' אלה'ם א'ל'ת'ת'ת' ח'לה'
ל'ת'ת'ת' ח'לה' ח'לה' אלה'ם ל'ת'ת'ת'
ה'ת'ת'ת' ח'לה' ח'לה' ח'לה' ח'לה' ח'לה'

אמרי אלהים, קח את ארצות
אלהים אמר זה את המלכות
אלהים יקרי לך יצאת לשו מביה צוללת
אמרי אלהים

אלה מביה שיתנו האחרונה,
האלהים יצאנו ונאמר לפניך
אלה שנתן את שנתן כצ'ת' עשה את
לפני נס'תנו, את מוס' את ע' את
אלה שנתן, ואל' בק נתת בק את
א'צ'ת'.

אלה יקרי' את' אלהים כלתם כל בק
אלה בק אלהים.

אלהים האלהים הם' 13
אלהים

"כשאתצור הכיתה"

איתן פת'ן
פזמונה א'

כשאתצור הכיתה משלג הדק האחרונות
גני לי ילדה של נשקה ולבטח.
גני לי נשכח שאני חסד, גוקור ואין,
ופניתי לי לבטח, ולבטח כמו ילד דסן.

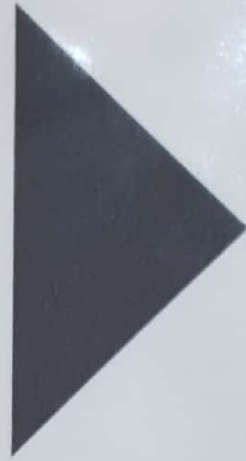
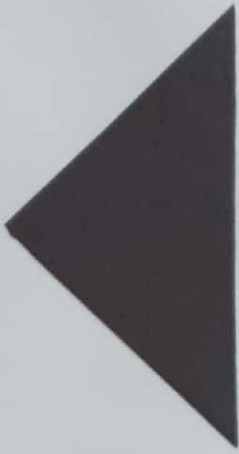
פיה לי חקר קלורית מדורגת
ליפי הוא ככצ ולא דס.
השארתי אותי בין טרשי הקבל
אך צניו הכחולת צב צניים של ילד.
כצולות הוא לנצה נצס.

ופיו של פצצות וכצפה האצמה
ופיה של צסן, פצוצים ואימה
ורציות לבוח, ורציות לחיות
אך המשלתי לילוח, לילוח ולילוח.
הטד רצס וקטד רצצדור
החצדתי כמטול קדווג רצצדור.

כשאתצור הכיתה משלג הדק האחרונות
גני לי ילדה של נשקה ולבטח.
גני לי נשכח שאני חסד, גוקור ואין,
ופניתי לי לבטח כמו ילד דסן.

ואחכ - כד ...
ואחר - כד אולי נוכל לאמר
שהכל היה חלום רצ שנצמר ...

(מטד: צ' א' האלקום המודצס לכבו של "ועצול באחים", אקרה נתייה.)
מהאחר - אקרה אט.

PSNI GOVILIN 25. 2002

לזכרם

לזכרם של כול האנשים הטובים האלה
שמתו זמאן מזינה יהודית צבאית
אלה כולם כבר נשכחו ודבר אחד
כלים זרימים לעצת שיהא האנשים האלה
שומעים את הכול ויוצאים כבר כלם שמתו
אותם ואיך עצם אזוי לפני ענה הם
היה כאלה חשובים כי הם מתו זמאן המדינה
ואילו האם - הממשלה נתן להם להם פרס
שהוא עצמו כבר של כול הממשלה שאדם
מת בהתחלה ליה קשה נוהו אבל אחר-כך
העצבה כלם וקמקום לה השמחה
וולרת

כמה:
אילן אילן
לפני
ה-10
(אחינו של
חיה)

**חורשה לזכר
שני חיילי
גולני**
ליד מצודת גבירושע ב-
גליל העליון ננטעה - ערוג
החג, חורשה לזכרם של
שני חיילי גולני - נחמיה
אברהם ויוסי שילנסקי
אשר נפלו במקום בעת מלחמת
לוחם חפזים, לפני שנה.
בטכס נטיעת החורשה
השתתפו כ-300 איש, בני
המשפחות ידוים, מכורים
חיילי גולני וקצינים בכירי
רים.
בשם המשפחות נשא דבר
רים עורך דבר שילנסקי,
אביו של אחד הנטועים.

למשפחת אברהם
בנפול בנכס
נחמיה
ולמשפחת שילנסקי
בנפול בנכס
יוסף
אתכם באבלכם הכבד
חיילי הפלוגה ומפקדיה

במלאת 11 חודש
לנשילתו של בננו
ואחינו היקר
נחמיה
אברהם ויל

נעלה לקברו להתחייב
עם זכרו ביתם רביעי,
ח' אדר תשל"ה
(19.2.75), בשעה 11:30
בבוקר, בבית העלמין
הצבאי בקריית שאול.
אוסובנס יצא מבייתנו
ממושב גבעת חה, מס'
20, בשעה 10.30 בבוקר.
המשפחה

"וקרב אותם אחד אל אחד"

חורשה ע"ש שני לוחמי צה"ל - יוסי שילנסקי ונחמיה אברהם ז"ל - נחנכה על מצפה "פאר", דרומית לקיבוץ מנרה

מצבת הזכרון בחורשה

בשך דרוך ישתובבו מה צד
עורס עבדים וילקטו וכי
מידה והתורה לחונת הער
בע תרשה זאת את הפר
הים המלאים הנופתים כי
או

על לוח הזכרון חרטנו
קטע מספר יחזקאל: "וְקָרַב
אֶתְּמוֹת אֶחָד אֶל אֶחָד
לְךָ לַעַד אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָד
בְּיוֹם". כשברנו את המסוק
הזה עמדנו גור עינינו ה'
עובדה שנחמיה הינו בן
למשפחה יוצאת חדרון יד
סי בן למשפחה יוצאת לוי
טא. שני קצות תגל התא
הזו בארץ הזו וקשרו את
גולגל האחד בשני, חטיבת
"גולגל" הינת כור היתוך,
לכן גם חרטנו בצדו של
מסוק זה את שני האלון
שהיו סמלה של גולגל. אני
תקוו שמיוון הנלווית ה'
מניע לדורות מה נבוהות-ב'
אסון יתבטא גם בחיים.

היום ודוקא בימים א'
זה, אני חושב ומנתח את
אותו המסוק ורואה בו צ'
היום נוספים: "וקרב או'
תם אחד אל אחד" - גם
בקיבוץ גולגל וגם בשט'
מים נוספים ומסתהיו ל'
עו אחד, מיום: לרוצח א'
חד, יחיה כתו של כל ע'
כפוחם של אהדים.

אני נושא תמיכה למקום
הזה טיפול עליו הטל ושי'
יבוא עליו הפסם, וישמשו
גו העצים וירמו את צמר'
הם לשמים ויפרחו חצברים
אותם עוד מעט נשתול יו'
הטנו מרחם למצבעיהם ה'
סגוליים, העצים והצברים
שברוצנו: הו אלה שגירס'
ותו אלה שבדמות כשר ר'
זם.

שנים טוב ועטבו צעורי
ישראל הפעם במוגל להר'
ונת ברמם את גבול צפון
הארץ תוך הנחה על שני
מה שלמותה ובטהרה של
מדינת ישראל.

משפחתו של נחמיה אב'
רחם הכהן שלישי בגליל
בדר' שנה. אגת אביהו
השוקעה ומתה את ביתה
בכפר וובל. היא שאפה
לעמוד תח' ומשיבה לעצמה
הלימות והלום אל לא
העלתה על דעתה שלכבוד
שנים מספר תאלי לחיות
ותחת מטר פטים ובלל מ'
חבלים וכי אחל מבחוח
שיבוא להק' עיתים יפחל
מה את חיוו הצעירים.

אני בחורץ לנסוע את ה'
חורשה דוקא בשקום וח'
לצות עיונים לאו מ' א'
יום מסוכן להשתובבו מה
בחיור זה מלכה וצות
תחילה אליה השווי-י יו'
עו ותחמת וגם את ליל
חיים התחנה הקדושה הם
לחיוו זהו יצג מלאי ש'
איפה וצנעו-לי קרוב ר'
אוס ב' ונכח ילדי ישראל
לחשונב בלחונן לכל אר'
רד חנוכל חזק ולמלא את
החורשה בצחוקם חללו ר'
חלמים ובמקום חיליים עם

צדו בו אדעו לאחוריה ה'
דעות רבות של מהבליים
לאחר שבני שילר הדי'
כשם קבוצת יוזמת של חיי'
לום ששרחו יתו עם יום
ותחיה במוגל, אריות הדי'
על החורשה חוו במקום מה'
גש קרילים ששרחו ב' גולגל'
מדי שנה ביום יו' החוליים
טכח אפר דב שילנסקי א'
בני של יוסי.

ממה נטוה משגות או'
ונו לגלגל חראענות -
הגיל הזה חלק מאוכ'
ישראל הבלל שגור בתוד'
ענבו מאו שחר ימו מעוה'
בו בחיקה של אגרות כש'
הרומפליור וחגרוו מחוויט'
אין השמל הגבורה שמי'
פיוו את הנגים שלו ה'
יום.

החורו לי לחתום בלמח'
גיל השחרור באוויר זה
ותמה לי חזמות לפקד לי
מו הקצות ובלל שנים על
מחשבותיהם ששחררה את
העמיה העממית כאן בס'
היו לנו באוויר יעל על
התעקש הרוח עם והלעי'
השני ורואנו את כל האר'
אין ותפעה מזה משחרור'
על אונם ואלו אר בני עת'
לא יכלנו לחללות על דע'
ונו שצנעור פחות מובל

יהוה סקט מרומים מי'
רגש ומסודר לכאורה
תוגה ויגוה הקדמת חורשה
ע"ש של כ' מלוחמי גולגל שני'
מלו על משמרתם לפני שנה
בגבול לבנון למעשה - כי
ריתת ברית זרים עם המקום
המלאי העובד ומסומם עדין.
מה הצבת ותפחה חורשה על
שטח בשטחה הנגמל לכא'
יבואו לחטי גולגלאל כבוד
לבנות אלא נכרו לחיות ל'
היזכר בעלמ' המפואר בעליו'
לוח הגבורת של החטיבה ונ'
מיונה אלה של גודר, חרות
הגולגל, ואלו יתה ות דחי'
נוסף ליהוד גולגל, המסעור
כרונו בבני המיעוטים.

עמדתו יו' הנפעה למטה
במורד החר' ברמות הרומ'
של מיצב סכון רשות יוק'
מרחמים מקים סמים של י'
דוק אלוהם מחנעו ודעו לי'
הכנרת כצאיר מרס על לה
איד הנולד הוישגה תוא כי
בר עישש ע"י הרומ' האר'
חללות תרעה חמה ה'און וג'
מסס ברו לעסק חברים של
הלוחמים שהחננוו בכרית כו'
גולו.

הנחה את המסל ב' יעק'
אכל בצל חר' כפחילי'
הנצח והחיים מחללה גור'
למי כפחחיים את כרית ה'